

1. Kronen frigøres fra det EF-bestemte valutamarbejde i EMS, således at virksomhedernes konkurrenceevne øjeblikkeligt forbedres med gunstige virkninger både for beskæftigelsen og betalingsbalancen.
2. Der gennemføres en løbende afgift på alle jordværdistigninger ud over inflationen. Derved ledes opsparringen til erhvervsaktive investeringer i stedet for til passiv spekulation.
3. Der gennemføres socialt forsvarlige besparelser på statens budget ved afvikling af støtte til særinteresser af enhver art.
4. Der gennemføres en indkomstskattereform, hvor der ryddes op i fradragsjungen og sættes ind mod andre skatteundragelser. Til gengæld forhøjes den skattefri bundgrænse væsentligt.
5. Offentlige arbejder, som alligevel skal gennemføres, fremskyndes, så længe beskæftigelsessituationen tilsiger det.
6. På denne baggrund vil der være motivation for arbejdsmarkedets parter til med henblik på de kommende overenskomster at indlede forhandlinger om en ændret pristalsregulering, hvor udefra kommende pristigninger ikke indgår. I forbindelse hermed bør parterne kunne drøfte former for lønmodtagernes medejendomsret.
7. I stedet for yderligere at binde Danmark til en EF-styring af vor energipolitik må regeringen tage initiativ til en alternativ dansk energiplan uden kernekraft og til en aktiv indsats inden for Norden og OECD med henblik på at nedbringe afhængigheden af og udnyttelsen fra multinationale monopolselskaber og OPEC-landene.

Man vil herved angribe de fundamentale strukturer, som har skabt Danmarks økonomiske, beskæftigelsesmæssige og energiforsyningsbestemte krise.

Den vil have forudsætninger for at vinde bred folkelig forståelse og tilslutning, fordi den rummer klare, fremadrettede perspektiver. Vi må benytte den brede folkelige forståelse for nødvendigheden af kraftige indgreb til at foretage disse indgreb. Men i stedet for at vise politisk mod og handlekraft ser vi denne flertalsregering strides i indre uenighed og ende med »løsninger« af en sådan art, så selv regeringens egne støtter åbent erkender deres utilstrækkelighed og allerede

bebuder nye – formentlig lige så kortsigtede – indgreb om få måneder.

Det er ikke, fordi regeringen har savnet kompetente rådgivere. Faktisk har landets ledende uafhængige økonomer med Det Økonomiske Råds formandskab i spidsen givet råd, der ligger tæt op ad væsentlige dele af den 7-punkts plan, der foran er skitseret. Og regeringen kan få flertal i folketinget for alt, hvad den kan enes med sig selv om.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven

(Om fradragsret for præmier og kapitalindskud til pensionsordninger med løbende udbetalinger m. v.)

Til § 1

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (Møller Andersen (S), Camre (S), Drejer (S), Erenbjerg (S), Thomas Have (S), Hjortnæs (S), Karl Nielsen (S), Ellemann-Jensen (V), Jeppe Kristensen (V) og Bollmann (CD)):

1) I nr. 1 ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-6«.

Af et *mindretal* (Ole Olsen (SF)):

2) Nr. 2 affattes således:

»2. § 18, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Kapitalindskud eller årlige præmier eller bidrag til pensionsordninger med løbende udbetalinger eller til rateforsikringer i pensionsøjemed kan højst fradrages med i alt 25.000 kr. årligt. Hvis summen af kapitalindskud, årlige præmier og årlige bidrag til de nævnte forsikringsordninger et år overstiger 25.000 kr., kan det overskydende beløb fradrages inden for de næste 10 år, hvis der et år er plads inden for 25.000 kr.s grænsen. Dør den pågældende, før de 10 år er gået, kan den efterlevende ægtefælle, hvis denne ved dødsfaldet var sambeskattet med afdøde, overtage fradragsretten.

Fradragsretten for et resterende beløb bortfalder, når der er indtrådt afgiftspligt for hele den pågældende ordning efter reglerne i §§ 29-31.«